

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.VI.21.640/2016/6.

A tanács tagjai: . Kollár Márta a tanács elnöke
dr. Puskás Péter előadó bíró
Tamáné dr. Nagy Erzsébet bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Gulyás Ildikó ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az I. rendű alperes képviselője:
. Lakatos Olivér ügyvéd

A II. rendű alperes képviselője:
ú-Bihar Megyei Kormányhivatal
Gyámügyi és Igazságügyi Főosztálya,
ügyintéző: dr. Szilágyi János jogtanácsos

A per tárgya: jognyilatkozat pótlása és egyéb

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Törvényszék
1.Pf.20.058/2016/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Járásbíróság
56.P.23.457/2012/83.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 100.000 (százezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

- Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 1.100.000 (egymillió-egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a 2011. november 18-án kelt adásvételi szerződéssel 11.000.000 forint vételáron megvásárolta az I. rendű alperes D. 5554/1/A/44 helyrajzi szám alatti lakás ingatlanát. Az ingatlant a II. rendű alperes javára 400.000 forint és járulékai erejéig bejegyzett jelzálogjog és ennek biztosítására elidegenítési és terhelési tilalom terhelte. A szerződésben nyilatkoztak arról, hogy a vételár a szerződés aláírásával egyidejűleg teljes egészében kifizetésre került és az I. rendű alperes hozzájárult a felperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzéséhez. Rögzítették az ingatlant terhelő jelzálogjogot is és az I. rendű alperes kötelezettséget vállalt arra, hogy 15 napon belül a jelzálogjogot más ingatlanra viszi át, vagy az annak alapját képező összeget kifizeti és a törlési nyilatkozatot a földhivatalba benyújtja. Rögzítették továbbá, hogy a tulajdonjog bejegyzésének az előfeltétele egyebek mellett az ingatlan tehermentesítése.

Az I. rendű alperes nem járt el az ingatlan tehermentesítése érdekében és a felperes tulajdonjoga nem került bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. A felek 2012. március 28-án az eredeti állapot helyreállítására irányuló okiratot írtak alá, amely szerint a vételár visszafizetésével egyidejűleg az adásvételi szerződéshez joghatás nem fűződik. A vevő kötelezettséget vállalt arra, hogy a vételár visszafizetéséről az okiratszerkesztő ügyvédet értesíti. A felperes egyidejűleg aláírt egy olyan nyilatkozatot is, amelyben elismerte, hogy a vételárat maradéktalanul átvette és az I. rendű alperessel szemben további követelése nincs.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a II. rendű alperes javára bejegyzett jelzáloggal biztosított követelés megfizetésére, azzal, hogy ennek elmaradása

esetén a felperes vállalja az összeg megfizetését a II. rendű alperesnek. Kérte, hogy a bíróság pótolja az I. rendű alperesnek a II. rendű alpereshez intézett, a jelzálogjog, valamint az elidegenítési és terhelési tilalom törlése iránti kérelmét, kötelezze a II. rendű alperest, hogy a 400.000 forint és járulékai megfizetése esetén nyújtsa be az ingatlanügyi hatósághoz a törlési kérelmét, valamint hogy a bíróság a felperes teljesítése esetén kötelezze az I. rendű alperest 400.000 forint kártérítés megfizetésére, továbbá az ingatlan felperes részére történt birtokba adására. Kérte továbbá annak a megállapítását, hogy az ingatlan tulajdonjogát megszerezte és a földhivatal megkeresését a tulajdonjoga bejegyzése végett. A jognyilatkozat pótlása iránti keresetének jogalapját a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 5. § (3) bekezdésében, továbbá az I. rendű alperes tekintetében a 295. §-ában foglaltakban jelölte meg.

[3] Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy a jognyilatkozat pótlása iránti kereset nem teljesíthető, a szerződés pedig felbontásra került. Az I. rendű alperes hivatkozott továbbá a vételár visszafizetésére és arra is, hogy az adásvételi szerződés színlelt volt, mert az kölcsönszerződést biztosított.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint a régi Ptk. 5. § (3) bekezdésében írtak alkalmazására nem volt lehetőség, mert az a rendelkezés kifejezetten csak jogszabály által megkívánt nyilatkozat megtagadásának esetére teszi lehetővé a jognyilatkozat ítélettel történő pótlását. A hiányzó nyilatkozatot e tekintetben nem az I. rendű alperesnek, hanem a jogosultsággal rendelkező II. rendű alperesnek kellett volna kiadnia. A szerződésben a felek nem határozták meg egyértelműen, hogy az I. rendű alperes milyen módon tehermentesíti az ingatlant, a szerződés erre vonatkozó rendelkezése pedig szintén nem az I., hanem a II. rendű alperes vonatkozásában keletkeztethetett jognyilatkozat kiadására irányuló kötelezettséget, mert a jelzálogjog másik ingatlanra való átjegyzése is csak a II. rendű alperes eljárását indította volna meg. A szerződés sem teszi tehát lehetővé azt, hogy a bíróság az eladót a vagylagos jellegű tehermentesítési módokat bármelyikének a teljesítésére kötelezze, hiszen ezáltal módosulna a szerződés tartalma. A felperes tehát a szerződés alapján nem kényszerítheti ki az I. rendű alperestől a tehermentesítési kötelezettség teljesítését, így a jognyilatkozat pótlására a régi Ptk. 295. §-a alapján sem volt mód. Mindez magával vonta a kártérítés iránti kereset megalapozatlanságát is, mert a felperes egyrészt önmagával szembeni marasztalást nem kérhetett, másrészt pedig a 400.000 forint összegű kára így nem merült fel. Utalt az elsőfokú bíróság

arra is, hogy a szerződés is külön hangsúlyozta, hogy a felperes tulajdonjoga bejegyzésének feltétele az ingatlan tehermentesítése, ez pedig nem történt meg és ez utóbb a perben már nem kényszeríthető ki. Az ingatlan tehát nem lesz tehermentes, ennek megfelelően úgy kell tekinteni, hogy hatósági jóváhagyás hiányában a szerződés a régi Ptk. 215. § (3) bekezdése és a 114. § (1) bekezdése alapján semmis és így arra jogot alapozni nem lehet.

A lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárás alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a tulajdonjog azonnali átruházására irányuló valós adásvételi szerződéskötési akarat a szerződés megkötésekor a felperes és az I. rendű alperes között nem állt fenn. Megállapította azt is, hogy a szerződés aláírásakor a felperes nem adta át a vételár összegét az I. rendű alperes képviselőjének és elfogadta az alperes azon védekezését, amely szerint az adásvételi szerződés megkötésére kifejezetten a D. A. részére adott kölcsön biztosítására került sor a felperes és D. A. közös tevékenységével kapcsolatban. Tekintettel arra, hogy nem volt kizárt ekkor a biztosítéki célú vétel, megállapította, hogy az adásvételi szerződés nem volt színlelt, hanem a kölcsönszerződésből eredő 11.000.000 forint erejű tartozás biztosítására szolgáló szerződésnek minősült. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján levonta azt a következtetést is, hogy D. A. a felperes részére a 11.000.000 forintot visszafizette és azt is, hogy feltehetően ezt az összeget a D. A. részére adott egyéb kölcsönökkel együtt kezelték.

[5] A felperes és az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben, a perköltség tekintetében változtatta meg, egyebekben pedig helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes az elsőfokú bíróság ítéletének a meghozataláig a jelzálogjog és az elidegenítési és terhelési tilalom törlése iránti keresetet nem terjesztett elő. A kereset a másodfokú eljárásban már nem volt megváltoztatható, így nem lehetett figyelembe venni a felperesnek azt a hivatkozását, amely szerint a II. rendű alperes javára bejegyzett jogosultság 10 év elteltével megszűnt. Utalt e körben a másodfokú bíróság a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette továbbá, hogy a felperes tulajdonjoga bejegyzésének az előfeltétele volt az ingatlanra bejegyzett jelzálogjog és az elidegenítési és terhelési tilalom törlése. Nem vitásan ez nem történt meg, így a régi Ptk. 215. § (1) és (3) bekezdése szerint az érvénytelenség jogkövetkezményeit kellett az ügyben alkalmazni, azaz az eredeti állapotot helyreállítani. Az I. rendű alperes a kötelezettségvállalása ellenére az ingatlant nem tehermentesítette, így az adásvételi szerződés nem jöhetett létre és arra jogot alapítani nem lehetett, ennek megfelelően a felperes

kereseti kérelmének nem volt jogszabályi alapja. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon megállapításával, amely szerint az adásvételi szerződés kölcsönszerződés biztosítására jött létre és azzal is, hogy a 11.000.000 forint vételár visszafizetése a felperes részére megtörtént, ezért az eredeti állapot helyreállítása körében a vételár visszafizetésének elrendelése már nem merülhetett fel.

Tekintettel arra, hogy a tehermentesítési kötelezettség teljesítését a felperes az I. rendű alperestől nem kényszerítheti ki és nincs jogszabályi lehetőség arra, hogy a II. rendű alperes részére a terhelten kívül más teljesítsen, a jognyilatkozat pótlására irányuló kereseti kérelem megalapozatlan volt. Nem volt alapja mindezek szerint a II. rendű alperest a törlési kérelem benyújtására kötelező egyéb kereseti kérelmeknek sem.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy a Kúria annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és adjon helyt a keresetének.

A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint az eredeti állapotot helyreállító okirathoz joghatás akkor fűződött volna, ha a vételár visszafizetésre kerül. A vételár visszafizetéséről szóló nyilatkozat azonban nem került benyújtásra a földhivatalhoz, azt ledátumozva csak az I. rendű alperes csatolta az ellenkérelméhez. A felperes sem szóban, sem írásban nem értesítette az okiratszerkesztő ügyvédet arról, hogy a vételár visszafizetésre került volna, sőt jogi képviselőt bízott meg az ingatlan tulajdonjogának a megszerzésével kapcsolatos eljárásra. Utalt az elsőfokú bíróság által hivatkozott, de ténylegesen ellentmondásos bizonyítékokra és így az eljáró bíróságok ezzel kapcsolatos megalapozatlan álláspontjára és ezek alapján arra, hogy nem került hitelt érdemlő módon igazolásra az I. rendű alperes részéről a vételár visszafizetése.

Kifejtette, hogy tévesen értelmezték az eljáró bíróságok a régi Ptk. 215. § (1) és (3) bekezdésében foglaltakat, a II. rendű alperes ugyanis nem tagadta meg az ingatlan tehermentesítését, a nyilatkozattételt nem mulasztotta el, mert az I. rendű alperes ezt nem is kérelmezte tőle. Amíg a megtagadás nem történik meg, addig a felek kötve vannak a nyilatkozataikhoz és csak beleegyezés, vagy jóváhagyás hiányában lehet az érvénytelenség jogkövetkezményeit alkalmazni. Az I. rendű alperes azonban a szerződéses kötelezettségvállalása ellenére sem kérte az ingatlan tehermentesítését, ezért került sor a per megindítására vele szemben, a régi Ptk. 5. § (3) bekezdésére és a 295. §-ra történt hivatkozással. Az a tény, hogy lejárt az elidegenítési és terhelési

tilalom, nem jelent keresetmódosítást, hiszen ettől még ugyanúgy szükséges az I. rendű alperes kérelmére a bejegyzett teher törlése.

Nem került értékelésre, hogy az adásvételi szerződést az I. rendű alperes helyett a jogi végzettségű testvére kötötte, aki nyilván tudta, hogy milyen ügyletet fog kötni és a meghatalmazása is az ingatlan értékesítésére szólt. Figyelmen kívül maradt, hogy a meghatalmazott D. A. üzleteihez szerzett az ingatlanok értékesítésével pénzt, a felperes pedig kifejezetten nyilatkozott arról, hogy nem kívánt D. A. üzleti ügyeiben részt venni és az ingatlant akarta megvásárolni. A felperes is tudta, hogy a vételárat a D. A-tól kapott pénzből kívánják visszafizetni, de ettől még iratellenes az adásvételi szerződés kölcsönszerződés biztosítékának való minősítése.

A felperes igazolta, hogy az eredeti állapot helyreállításáról szóló nyilatkozatot mikor írták és azt is, hogy a vételár visszafizetéséről szóló okirat is előzetesen elkészült és arra utólag az ügyvéd írta rá a 2012. április 27-ei dátumot. Ez a nyilatkozat nem került benyújtásra a földhivatalba, a vételár visszafizetésének napját az I. rendű alperes, illetve a meghatalmazottja sem tudták megjelölni és kérdéses, hogy ha erre április végén sor került, akkor miért hosszabbították meg a visszafizetési határidőt 2012. május 15-ig. Figyelmen kívül maradt B. N. ezzel kapcsolatos nyilatkozata és az is, hogy amikor a felperes tudomást szerzett arról, hogy a vételár visszafizetése nélkül nyújtották be az eredeti állapotot helyreállító okiratot a földhivatalhoz, haladéktalanul eljárást kezdeményezett az ügyben. A vételár visszafizetésével kapcsolatosan tehát iratellenes, okszerűtlen és logikátlan megállapítást tett a bíróság. Az ingatlan tulajdoni lapjából és a másik ingatlannal kapcsolatos eljárásokból megállapítható, hogy az I. rendű alperes és a nővére eljárása arra irányult, hogy pénzt szerezzenek D. A-nak és erre az ingatlanok jelentették a fedezetet.

- [7] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [9] Az eljárt bíróságok a tényállást az ügy elbírálásához szükséges mértékben feltárták, azt ebben a körben helyesen állapították meg és abból érdemben helyes jogi következtetéseket vontak le, azok indokaival a Kúria azonban csak részben értett egyet.
- [10] A felperes és az I. rendű alperes közötti adásvételi szerződéssel a

felperes által adott kölcsönt biztosították. A fedezeti célú adásvételi szerződés megkötése azonban az akkor hatályos jogszabályi rendelkezések szerint nem volt tiltott, a szerződés ez okból nem volt sem érvénytelen, sem színlelt. Amennyiben tehát a felek az adásvételi szerződést megfelelően megkötik, akkor köztük egy érvényes adásvételi szerződés jöhetett volna létre, amelyek alapján a felperes megszerezhetette volna a perbeli ingatlan tulajdonjogát. (BH 2003.857., EBH 1999.27., BH 1998.350.)

- [11] A perbeli esetben azonban az ingatlanon - a felperes tudtával - az ingatlan-nyilvántartásba is bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom állt fenn a II. rendű alperes javára, a részére bejegyzett jelzálogjog biztosítására. Ennek a jogosultságnak a léte azt eredményezte, hogy a felek jogviszonyára a régi Ptk. 215. § (1) bekezdésében foglaltakat kellett alkalmazni, amely szerint az elidegenítési és terhelési tilalom fennállta folytán a szerződés létrejöttéhez harmadik személy, a II. rendű alperes beleegyezése volt szükséges. Mindezt a felek az adásvételi szerződésben egyébként fel is tüntették.
- [12] A jogszabályi rendelkezés értelmében tehát az adásvételi szerződés addig, amíg a II. rendű alperes jogosultságát nem törlik vagy nem adja meg a hozzájáruló nyilatkozatát, nem jött létre. A felek a szerződésben tett jognyilatkozataikhoz ennek ellenére kötve vannak egészen a jogosult harmadik személy nyilatkozattételéig. Ennek megfelelően nem lehet úgy tekinteni, mintha a felek közt semmilyen jogviszony nem jött volna létre és ennek folytán a jogviszonyuk felbonthatónak is minősült.
- [13] A perbeli esetben a II. rendű alperes 2012. augusztus 8-án kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a jogügyletkezhez nem járul hozzá. Ezzel a nyilatkozattal a perbeli szerződés jogi sorsa eldőlt, a szerződés nem jött létre és a felek így mentesültek a jognyilatkozataiktól, a szerződést nem kellett teljesíteniük. A felek mindezek ellenére természetesen jogosultak a megállapodásuk alapján a jogviszony folytatására és ismételten is megkísérelhetik a kérdés rendezését a harmadik személlyel. Ez esetben azonban a peres feleknek ilyen szándékuk nyilvánvalóan nem állt fenn, mert már ezt megelőzően kifejezetten a szerződés felbontásáról írtak alá megállapodást és nem a tehermentesítés érdekében akartak eljárni. Nem volt tehát megállapítható olyan szándékuk, amely szerint a szerződést továbbra is fenn akarnák tartani, így a szerződés nem jött létre köztük és ennek megfelelően abból eredő kötelezettségekkel sem tartoztak a másik fél részére. Nem volt azonban mindezek alapján a kereset elbírálása szempontjából jelentősége annak, hogy a jogviszonyuk a szerződés felbontásával ért-e véget, vagy a hozzájárulás megtagadásával. Nem volt releváns így az sem, hogy mi lett a felbontásról szóló szerződés sorsa és azt teljesítették-e vagy sem.

- [14] A perbeli jogvitát a kereseti kérelem és az ellenkérelem keretei között kellett elbírálni, a felperes keresete pedig jognyilatkozatok pótlására, illetve a tulajdonjoga megállapítására irányult. Ez a kereset akkor sem lett volna teljesíthető, ha a felek a jogviszonyukat fenn kívánták volna tartani, mert a régi Ptk. 5. § (3) bekezdésében foglaltakra a felperes jogot nem alapíthatott, az általa megtenni kért jognyilatkozatok ugyanis nem jogszabály által megkívánt jognyilatkozatok. A felperes szerződéses jogviszonyra alapította az igényét, a régi Ptk. ezen rendelkezése tehát nem biztosított jogalapot a követelésére.
- [15] A felperes által megtenni kért jognyilatkozatok azonban a régi Ptk. 295. §-a alapján sem pótolhatóak, mert az I. rendű alperes szerződéses kötelezettségvállalása nem jognyilatkozat megtételére irányult. Az I. rendű alperes az adásvételi szerződésben vállaltak alapján tehermentesítésre volt köteles és nem jognyilatkozat adására, ezért ennek teljesítése jognyilatkozat pótlásával nem volt megoldható. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a szerződésben az sem került egyértelműen eldöntésre, hogy a tehermentesítésnek milyen módon kell megtörténnie, azaz törléssel, vagy a jogosultság más ingatlanra történő átvitelével.
- [16] A felperes mindezekén túlmenően a keresetében ténylegesen szerződéses nyilatkozatot akart kikényszeríteni az alperesektől. Azt kívánta, hogy az I. rendű alperes a közte és a II. rendű alperes közt fennálló szerződéses jogviszonyban tegyen szerződéses nyilatkozatot a jelzálog kielégítésére, a teher megszüntetésére, vagy a teher áthelyezésére. A szerződéses jognyilatkozat pedig sem a régi Ptk. 5. § (3) bekezdése, sem a 295. § szerint nem pótolható. (BH 1999.549., BH 2007.368., BH 2013.70.)
- [17] Az előzőekben kifejtetteknek megfelelően a harmadik személy hozzájárulásának hiányában az adásvételi szerződés a régi Ptk. 215. § (1) bekezdésének értelmében nem jött létre, így az eredeti állapot helyreállítására létrejött megállapodás jogi sorsától függetlenül is alaptalan volt a felperesnek a tulajdonszerzése megállapítására irányuló további kereseti kérelme.
- [18] Azzal, hogy az I. rendű alperes nem kísérelte meg a tehermentesítést, szerződésszegést követett el, ami azonban nem tette megalapozottá a felperes által előadott kereseti kérelmeket. A kifejtettek értelmében viszont nem volt jelentősége a jogvita elbírálása szempontjából a szerződés felbontására irányuló szerződésnek, illetve annak, hogy a vételár visszafizetésre került-e a felperes részére, vagy sem. Erre kereseti kérelem nem irányult, ennek megfelelően erről döntést sem kellett és nem is lehetett hozni. A bíróságok nem is döntöttek a 11.000.000 forint sorsáról, a tényállásban azonban ennek ellenére rögzítették annak

visszafizetését, amire pedig ilyen körülmények közt nem volt sem szükség, sem mód. A Kúria ennek megfelelően érdemben nem vizsgálta a felperesnek a visszafizetés bizonyítatlanságával kapcsolatos hivatkozásait, hanem mellőzi a jogerős ítélet indokolásából az ezzel kapcsolatos megállapításokat, figyelemmel arra, hogy a 11.000.000 forint visszafizetésének az ügy elbírálása szempontjából nincs jelentősége és kereseti kérelem, viszontkereset hiányában arról ebben a perben jogerős határozat nem született.

- [19] A felperes kereseti kérelme a kifejtettek alapján nem volt teljesíthető, az ingatlan tulajdonjogának átruházására nem jött létre adásvételi szerződés a felperes és az I. rendű alperes között, így a felperes annak alapján nem szerezheti meg az ingatlan tulajdonjogát. Helytállóan került sor ennek megfelelően a kereset elutasítására, így a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A Kúria a felperes kérelmére a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [21] A Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest az I. rendű alperes javára a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján, a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel arányosan megállapított és a 4/A. § (1) bekezdése szerint Áfa-val növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [22] Kötelezte továbbá a pervesztes felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján irányadó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) és (3) bekezdése alapján az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték állam javára történő megfizetésére.
- [23] Az ítélettel szemben a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2017. június 20.

Dr. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Puskás Péter s.k. előadó bíró, Tamáné dr. Nagy Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelél:

Sz.Sz.

bíróági ügyintéző